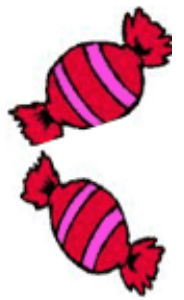

נא לא לקרא בזמן התפלה		
ויקריאת התורה		
מוצט"ק	הד"ג	
18:25	17:18	קברון
18:23	17:15	חיספין
18:26	17:18	חיפה
18:24	17:12	ירושלים
18:26	17:28	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פרשת ויקהל פקודי - חזק | כ"ג אדר התשע"ב | גליון מספר 20 | שנה ראשונה

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברו תובב"א

נקדה למחשבה

עוגות המאפינס והמשכן - חזק חזק ונתחזק

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

יום אחד אמרה רחל לשיירה חברתה "מחר יום ההלדת של המורה אביטל. בואי ונכין לה הפתעה"? ומה נעשה? שאלה שיירה. נכין לה עוגיות טעימות, ענתה רחל. טוב, אני כבר באה. רחל ושיירה נגשו במרץ למשימה, והחלו בהכנת החמרים. ראי, אמרה רחל יש לי מתכון שאמא מכינה בדרך כלל. העוגיות יוצאות כל כך טעימות. יפי אמרה שיירה, בואי ונתחיל. הן הכינו קערה גדולה ולתוכה הכניסו את החמרים. שיירה קראה רחל, אין לנו אבקת אפיה, מה נעשה? לא נורא אמרה שיירה, נשתמש בקמח רגיל. כך החלו השתיים בהכנת העוגיות כשהן מנפות את הקמח לקערה, מערבבות את הקמח ומוסיפות את הסוכר ושאר החמרים עד שנותקבלה בלילה רכה אחידה ויפה. נהדר, אמרה שיירה. רואה, הסתדרנו גם בלי אבקת אפיה. בואי ונכניס את הבלילה לתנור, ובזמן שהעוגיות תאפינה נוכל לשחק במונופול. רחל נגשה לתנור שהיה חם והכניסה את העוגיות שהיו נתונות במגז'טים לתוך התנור. בואי לשחק קראה רחל בשמחה, לפתע הריחו החברות ריח שרוף מהמטבח. רצו השתיים אל התנור, פתחו את דלתו ועינייהן נפקחו בתדהמה. הבלילה היתה רכה ולא מוכנה וחלקה התחתון שרוף. עמדו השתיים ולא ידעו מה לומר. הן לא שמו לב שאמא של רחל שחזרה מעבודתה עמדה לידן. בנות יקרות, מה קרה כאן? שאלה. רצינו להכין עוגיות הפתעה למורה אביטל לכבוד יום ההלדתה. ומה עשיתן? הכנו עוגיות מאפינס לפי המתכון שלך. והיה לכן את כל החמרים? רחל הביטה בשיירה, ואמרה, לא היתה לנו אבקת אפיה. ומה עשיתן? שמנו קמח רגיל במקום אבקת האפיה. מקסימות שלי! אתן יודעות שבפרשת השבוע התורה מתארת בפרטי פרטים את כל התהליכים הקשורים בהקמת המשכן. מספר החלקים הנחוצים לכל פריט ופריט, גודל מדק, החמר ממנו הם עשויים. במבט ראשון, כל הפרטים הללו נראים לא חשובים. אך, רק מלוי אחר ההוראות באפן משלם, מביא להקמת משכן שישמש את תכליתו כמקום קדוש. כשרוצים להכין דבר מה, חייבים לשים לב לכל פרט ופרט, ואפילו הקטן ביותר. רק כך נקבל את התוצאה הרצויה. ועכשו, בואו ונכין עוגיות למורה אביטל. רחל גשי בבקשה לחנות וקני שם אבקת אפיה. למחרת באו הבנות עם העוגיות לפתח והפתעה היתה מדהימה. אך יותר מכל למדו השתיים על חשיבותם של הפרטים ושמת הלב בהכנת כל דבר. ומה אתם למדתם חברים שלי? להתראות בשבוע הבא פרשת ויקרא. יונתן.

החִידָה הַפְּרָשָׁה

- א. נַעֲשֵׂוּ מֵאֲלֹף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמֵשָׁה וּשְׁבַע עֶסְרִים כָּסֶף?
- ב. הוֹקְמָה סָבִיב הַמִּשְׁכָּן?
- ג. נְחַקְקוּ עָלָיו הַמַּלְאָכִים 'קִדְשׁ לָה'?
- ד. מִיִּן חֵיהָ שְׁמַהֲעוֹר שְׁלָה עָשׂוּ כֶּסֶף לַמִּשְׁכָּן?

הַשְׁבִּילִי הַפְּרָשָׁה

הַפְּרָשָׁה מֵתְאָרֶת אֶת עֲשִׂיַת הַמִּשְׁכָּן וְכַלְיוֹ. ה' צִוָּה לְבָנוֹת אֶת וְאַחַר כֵּן אֶת הַמִּשְׁכָּן וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן וְרַק אַחַר כֵּן אֶת הַכֹּהֲנִים. וְהַסְבֵּה שֶׁה' צִוָּה לְבָנוֹת מִשְׁכָּן הוּא מִתְחִיל בְּדַבָּר הַחֹשֵׁב מִכָּל-הָאָרוֹן. וְלֵאחֹר מִכֵּן דָּבַר עַל שְׂאֵר הַכֹּהֲנִים וְעַל הַמִּבְנָה, אֲבָל כְּאֲשֶׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בּוֹנִים אֶת הַמִּשְׁכָּן, יֵשׁ צִוָּךְ בְּמִבְנָה לְשֹׁמֵר בּוֹ אֶת הַכֹּהֲנִים הַקְּדוּשִׁים לְפָנָי שְׂמֻכִּינִים אֶת הַכֹּהֲנִים. בְּפִרְשַׁת פְּקוּדֵי אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים עַל עֲשִׂיַת בְּנֵי הַכֹּהֲנִים וְעַל סִיּוּם מֵלֶאכֶת הַמִּשְׁכָּן. ה' מִצִּוָּה אֶת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן לְמִשׁוֹחַ אֶת כָּל הַכֹּהֲנִים וְלִקְדָּשׁ אֶת הַכֹּהֲנִים. מֹשֶׁה עָשָׂה אֶת הַכֹּל כְּפִי שֶׁה' צִוָּה. חֲזַק חֲזַק וְנִתְחַזַּק.

חֲכָאֵי יִשְׂרָאֵל

רַבִּי מִשְׁלֵם זֹשָׁא מְאַנְיֹפּוּלִי נוֹלַד - תְּאָרִיךְ לִידְתּוֹ הַמְדִּיק אִינוּ יְדוּעַ נִפְטָר - ב' בְּשֶׁבֶט ה'תק"ס. מְעֵשָׂה שֶׁהִיָּה: רַבִּי זֹשָׁא בָּא פְּעַם אַחַת בְּיָמֵי אֶל הָעִיר שְׁבַה דְּרַ אֲבִיו שֶׁל הַנְּעָר יַעֲקֹב יִצְחָק. בְּבֵית הַמְדִּיר עִמַּד כְּדָרְכוֹ מְאַחֲזֵר הַתְּנֹר לְהַתְּפַלֵּל, כְּשֶׁרָאֲשׁוּ עֲטוּף בְּטָלִית. פְּתָאִם הִסֵּב אֶת רֹאשׁוֹ וְהָרִים אֶת הַטָּלִית וְלֹא נִסְתַּכַּל בְּשׂוּם דְּבָר אֲלֵא הִצִּיץ לְתוֹךְ עֵינָיו שֶׁל הַנְּעָר יַעֲקֹב יִצְחָק. מִיַּד הִחְזִיר אֶת רֹאשׁוֹ אֶל הַתְּנֹר וְהָיָה מוֹסִיף וּמִתְפַּלֵּל.

בְּכִי עֲצוּם תִּקַּף אֶת הַנְּעָר וְתַהוּם הַדְּמָעוֹת בְּקַעַה בְּלָבוֹ וּבְכַה שְׁעָה שְׁלָמָה. וְאַךְ כְּשֶׁחָרַב מַעֲיָן דְּמַעוֹתָיו נִגַּשׁ אֵלָיו רַבִּי זֹשָׁא וְאָמַר: "נִשְׁמַתְךָ נִתְעוֹרְרָה בְּקִרְבְּךָ. עֲקֹשׁוּ לָךְ אֵל אַחֵי אֱלִימֶלֶךְ וְלִמַּד תּוֹרָה מִפִּי, כִּדְּי שְׁגַם רֹיחַךְ תִּקִּיץ מִשְׁנֵתָה!"

סֹפֵר לְשִׁלְחוֹן הַשָּׁבִת

כְּאֲשֶׁר אֲשַׁתּוֹ שֶׁל רַבִּי זֹשָׁא מְאַנְיֹפּוּלִי בִקְשָׁה מִמֶּנּוּ לְתַפּוֹר שְׁמֵלָה חֲדָשָׁה הַבִּין לְלִבָּהּ. קִבֵּץ פְּרוּטָה לְפְרוּטָה וּכְשֶׁהֲצִטְבַּר בְּיָדוֹ הַסְּכוּם הִרְצוּי מֵהָר לְרִכּוּשׁ יִרְעֵת בְּד מִשְׁבַּחַת. הִגִּישׁ אֶת הַבַּד לְאֲשַׁתּוֹ, כָּעֵת תּוֹכְלִי לְגִשֵׁת אֶל הַחֵיט וּלְתַפּוֹר לָךְ שְׁמֵלָה חֲדָשָׁה. חֲלַפּוֹ כַּמָּה יָמִים כְּשֶׁרַבִּי זֹשָׁא הִבְחִין שֶׁפָּנָי אֲשַׁתּוֹ שׁוּב עֲצוּבוֹת. מַה אֲרַע? הַתְּעַנְנוּ, הֲלֹא כְּבָר תִּפְרַת לְעֲצֻמְךָ שְׁמֵלָה חֲדָשָׁה? "אֵין לִי כָּל שְׁמֵלָה!" הַשִּׁיבָה הָאִשָּׁה. רַבִּי זֹשָׁא לֹא הִבִּין. וְאֲשַׁתּוֹ סִפְרָה לוֹ: "כְּשֶׁבָאתִי אֶל הַחֵיט לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁמֵלָה שְׁמַעְתִּי אוֹתוֹ נֶאֱמַר עֲמָקוֹת, וְסִפְרָה לִי שֶׁלְּפָנָי זְמַן לֹא רַב אִירַס אֶת בֵּיתוֹ, וְכֹאֲשֶׁר חֲתַנָּה רָאָה אֶת הַשְּׁמֵלָה הַחֲדָשָׁה חָשַׁב שֶׁהִיא מִיַּעֲדָת לְכַלְתּוֹ. סִפְרַתִּי לוֹ שֶׁהַשְּׁמֵלָה לֹא מִיַּעֲדָת לָהּ אֲלֵא לָךְ, אָמַר לִי הַחֵיט, וְהוּא כְּעַס מְאֹד, אֲבָל מַה אוֹכַל לְעֲשׂוֹת? בְּכִיסִי אֵין פְּרוּטָה שְׁחוּקָה לְרִכּוּשׁ בְּד לְשְׁמֵלָה חֲדָשָׁה עֲבוֹר חֲתַנָּת בֵּיתִי. לֹא חֲשַׁבְתִּי פְּעַמִּים, לְקַחְתִּי אֶת הַשְּׁמֵלָה וְהִעֲנַקְתִּיהָ בְּמִתְנָה לְחֵיט כִּדְּי שְׁיִוְכַל לְחַגֵּג אֶת חֲתַנָּת בֵּיתוֹ בְּלֵב שְׂקֵט. הִיָּה זֶה מְעֵשָׂה אֲצִילִי מִצִּדְךָ, הִגִּיב רַבִּי זֹשָׁא. הָאִם שְׁלַמְתָּ לְחֵיט אֶת הַתְּשׁוּלוֹם הַמְּגִיעַ לוֹ עֲבוֹר עֲבוֹדָתוֹ? תְּשׁוּלוֹם עֲבוֹר עֲבוֹדָתוֹ? הֲלֹא נִתְתִּי בְּמִתְנָה אֶת הַשְּׁמֵלָה וְלֹא קִבַּלְתִּי מִמֶּנּוּ מֵאוּמָה? נָכוֹן, אֵךְ הַחֵיט עֲבַד קֶשֶׁה בְּמִשְׁךָ הַשְּׁבוּעַ עֲבוֹרְךָ כִּדְּי שְׁיִוְכַל לְהַתְּפַרְנֵס. בְּכִלְיוֹן עֵינָיִם הוּא חֲכָה לְסוּף הַשְּׁבוּעַ כִּדְּי שְׁיִוְכַל לְקַבֵּל אֶת שְׂכָרוֹ וְלִהְבִּיא לְחֵם לְבֵיתוֹ! הָאִם הוּא אֲשֶׁם בְּכֵן שֶׁהַחֵלְטָה לְהַעֲנִיק אֶת הַשְּׁמֵלָה בְּמִתְנָה לְבֵיתוֹ הַכֹּהֵל? הַרְבֵּנִית מֵהָרָה לְהַשִּׁיג סְכּוּם כֶּסֶף וּשְׁלָמָה לְחֵיט אֶת שְׂכָרוֹ.